

nens almindelige byplanmæssige dispositioner, dvs. på grundlag af kommunens dispositionsplanlægning, og ophævelsen må derfor forudsætte, at kontinuiteten er sikret i en passende udstrækning gennem dispositionsplanens anvendelser.

Ordet „rammer“ i stk. 3 er anvendt med en tilsvarende betydning som ordet „retningslinier“ i lands- og regionplanlovens § 7, jfr. hovedstadsregionplanlovens § 2, for at markere dispositionsplanens karakter af oversigtlig plan i forhold til den mere detaljerede planlægning i form af lokalplaner. Da rammerne skal udgøre et tilstrækkeligt grundlag for en senere bedømmelse af, om en lokalplan er i overensstemmelse med dispositionsplanen, er det af afgørende betydning, at deres konkrete udformning i dispositionsplanen er tilfredsstillende til opfyldelse af dette formål.

Dette betyder imidlertid ikke, at dispositionsplanen skal indeholde en detailregulering af forholdene omkring den enkelte bebyggelse. Noget sådant vil ikke være foreneligt med dispositionsplanens karakter af oversigtlig rammebetonet planlægning, ligesom det vil forringe den ønskelige fleksibilitet i planlægningen. Der bør være et ganske vidt spillerum for variationer ved fastlæggelsen af nærmiljøet igennem lokalplanerne.

Ifølge stk. 3 skal dispositionsplanens retningslinier give tilstrækkeligt grundlag for vurderingen af en lokalplan med hensyn til

(nr. 1) fastsættelsen af de berørte arealers anvendelsesformål,

(nr. 2-4) planens indpasning i det fastlagte vej- og eventuelt stinet og bystrukturen i øvrigt, herunder områdets forsyning med offentlig og privat servicevirksomhed samt institutioner og tekniske anlæg i øvrigt,

(nr. 5) nærrekreative arealer, f. eks. parker og kolonihaver m. v., som udgør elementer i bysamfundets struktur,

(nr. 6) bebyggelsesintensiteten og andre bebyggelsesregulerende bestemmelser af betydning for bebyggelsens kvalitet og områdets karakter, herunder det antal boligenheder og dermed den befolkningmængde, som er forudsat i det pågældende område, hvilket navnlig har betydning for dimensioneringen af skoler og institutioner samt fællesanlæg i øvrigt, herunder områdets trafiksystem, jfr. nr. 2-4,

(nr. 7) lokalplanens overensstemmelse med eventuelle beslutninger om byfornyelse, samt

(nr. 8) lokalplanområdets beliggenhed i forhold til det udlæg af byzone- eller sommerhusområder, som i dispositionsplanen er forudsat inden for planlægningsperioden.

De under nr. 1-7 omhandlede forhold gælder prin-

cipielt både de allerede bebyggede områder og alle arealer, som påregnes overført til bebyggelsesformål og anden bymæssig anvendelse inden for planlægningsperioden. Det er i forhold til dette indhold af dispositionsplanen ikke afgørende, om arealerne ligger i — eller påregnes overført til — byzone eller sommerhusområde. Dette fremgår af bestemmelsen i nr. 8 om, at dispositionsplanen særskilt skal angive, hvilke arealer der påregnes overført til byzone eller sommerhusområde samt rækkefølgen for denne overførsel. Det vil herved være muligt i dispositionsplanen at foretage en planlægning med henblik på lokal udvikling af landsbysamfund uden ændring af disses zonelovsmæssige status.

(nr. 9) lokalplanens overensstemmelse med den planlagte rækkefølge for de enkelte arealers faktiske „ibrugtagen“ til byformål eller sommerhusbebyggelse. Fastlæggelsen af denne rækkefølge må ske i sammenhæng med den i § 5, nr. 4, nævnte tidsfølgeplanlægning for investeringer i bygge- og bymodning. Ordet „udbygning“ anvendes således her i en anden sammenhæng end i stk. 2, nr. 1 og 2, der omhandler rækkefølgen for bysamfundenes udbygning, d.v.s. hvilke bysamfund der skal udbygges før andre bysamfund, og på tilsvarende måde rækkefølgen for sommerhusområdernes udbygning.

Af forslagets *stk. 4* fremgår, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 er udtryk for det mindsteindhold, som enhver dispositionsplan må have. Forhold, som det herudover kan være af betydning at fastlægge retningslinier for i dispositionsplanen, kan blandt andet forekomme i tilknytning til fredningsplanlægningen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 5*, hvorefter dispositionsplaner i hovedstadsområdet skal ledsages af tidsfølgeplaner, er identisk med hovedstadsregionplanlovens § 11, stk. 1, som foreslås overført til kommuneplanloven. Derved opnås, at bestemmelserne om dispositionsplaners indhold bliver samlet i én lov.

En dispositionsplan efter forslagets § 3 skal omfatte hele kommunens område, og dens planlægningsmæssige indhold skal i hvert fald opfylde de i stk. 2 og 3 indeholdte krav, jfr. dog § 4. I almindelighed vil en dispositionsplan således indeholde 2 afsnit: et afsnit om kommunens hovedstruktur og et afsnit, som (underopdelt) omhandler de enkelte dele af kommunen.

Til § 4.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til det oprindelige lovforslag.

Bestemmelsen åbner mulighed for en etapedeling af dispositionsplanarbejdet derved, at kommunerne